EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Udkast til rapport
fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender
om delegationens besøg på centre for asylansøgere og indvandrere
i Det Forenede Kongerige

ORDFØRER: Panayiotis DEMETRIOU

En delegation på fire medlemmer af Europa-Parlamentet (jf. deltagerlisten - bilag 1) rejste til Det Forenede Kongerige, hvor de mødtes med tre medlemmer af Europa-Parlamentet (jf. deltagerlisten - bilag 1), som allerede befandt sig der, og som deltog i en del af besøget. Delegationen blev ledet af Martine ROURE (PSE), og Panayiotis DEMETRIOU (PPE-DE) var ordfører. Besøget fandt sted den 21.-23. november 2007.

Formålet med delegationens besøg var at analysere den aktuelle situation i centre for frihedsberøvede indvandrere og ved selvsyn at konstatere situationen vedrørende modtagelsen af asylansøgere og ulovlige indvandrere i Det Forenede Kongerige og at vurdere, hvordan Fællesskabets relevante direktiver og forordninger gennemføres:

- Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne[1] (modtagelsesdirektivet)
- Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne[2] (proceduredirektivet)
- Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne[3] (Dublin II-forordningen)

Til det formål planlagde delegationen meningsudvekslinger med regeringsmyndigheder og repræsentanter for civilsamfundet (bilag 2)[4].

Besøget var et af flere besøg, som medlemmer af LIBE-udvalget gennemførte for selv at se de forhold, hvorunder indvandrere tilbageholdes i forskellige EU-medlemsstater. Dette besøg i Det Forenede Kongerige fulgte tilsvarende delegationer til Italien (Lampedusa), Spanien

[1] EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18-25.
[2] EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13-34.
[3] EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1-10.
[4] Besøgsprogram i bilag 2.

(Ceuta og Melilla, De Kanariske Øer), Frankrig (Paris), Malta, Grækenland (Samos og Athen) og Belgien.

Besøget omfattede tre centre:

- Yarl's Wood Immigration Removal Centre[1] (Clapham)
- Oakington Immigration Reception Centre[2] (nær Bedford)
- Harmonsworth Immigration Removal Centre[3] (nær Heathrow Lufthavn)

Før delegationen besøgte centrene, fik den mange oplysninger fra organisationer og ngo'er, der beskæftiger sig med indvandring og asyl, f.eks. AVID (Association of Visitors to Immigration Detainees), Refugee Council, Jesuit Refugee Service, Barbed Wire Britain og Northern Ireland Human Rights Commission, som delegationen ønsker at takke.

Der blev også afholdt et møde i London med flere organisationer[4], som beskæftiger sig med at besøge frihedsberøvede i frihedsberøvelsescentre.

Før delegationens besøg havde deltagerne modtaget de rapporter, som den britiske overinspektør for fængselsvæsenet havde udarbejdet efter de inspektioner, hun gennemførte i de tre centre. De fik også rapporterne fra de uafhængige overvågningsorganer.

Delegationen blev ledsaget af Europa-Parlamentets audiovisuelle tjeneste, som samarbejdede med et lokalt tv-hold. Idéen var at præsentere den europæiske aktivitet gennem Europe by Satellite[5] (EbS). Besøget fik stor pressedækning. Journalisterne fik ikke adgang til centrene. Medlemmerne af Europa-Parlamentet holdt en pressekonference den sidste dag.

BAGGRUND

I 2005 fastlagde den britiske regering en femårsplan for gennemførelsen af en ny asyl- og indvandringspolitik. Hovedsigtet var at indføre en ny asylmodel med en hurtig procedure for behandling af visse asylansøgeres ansøgninger og at øge antallet af udsendelser og udvisninger af personer i transit eller personer, hvis asylsag var endeligt afsluttet.

Grænse- og indvandringsagenturet, som er et forvaltningsorgan under indenrigsministeriet, havde på det tidspunkt, da medlemmerne af Europa-Parlamentet besøgte Det Forenede Kongerige, ansvaret for at kontrollere grænser, forvalte indvandringen i Det Forenede Kongerige og behandle ansøgninger om opholdstilladelse, statsborgerskab og asyl.

Den 14. november 2007 bekendtgjorde premierministeren, at der i 2008 vil blive oprettet en ny organisation, som skal erstatte grænse- og indvandringsagenturet. Det nye britiske grænseagentur skal overtage alt grænse- og indvandringsagenturets arbejde, udstede britiske visa og overtage de britiske told- og skattemyndigheders arbejde ved grænsen.

Det Forenede Kongerige har tiltrådt Genèvekonventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og den europæiske menneskerettighedskonvention, som forhindrer, at personer sendes til lande, hvor der er en reel risiko for at blive udsat for tortur, umenneskelig eller vanærende

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre, Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL.
[2] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ.
[3] Harmonsworth Immigration Removal Centre, Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB.
[4] Listen over de repræsenterede organisationer ved mødet findes i bilag 3.
[5] EbS er EU-institutionernes tv-kanal, som leverer gratis optagelser og reportager til medier, der er interesserede i EU-nyheder.

behandling eller straf.

Det Forenede Kongerige har taget et forbehold over for FN's konvention om barnets rettigheder[1], hvad angår børn, som Det Forenede Kongerige nægter ret til indrejse og ophold i Det Forenede Kongerige.

Fællesskabets direktiver og forordninger om asyl finder anvendelse på Det Forenede Kongerige (modtagelsesdirektivet, proceduredirektivet og Dublin II-forordningen nævnt ovenfor). Ifølge Kommissionens rapport fra november 2007[2] er Det Forenede Kongerige imidlertid en af de medlemsstater, der ikke anvender modtagelsesdirektivet på centre for frihedsberøvede. Kommissionen gør opmærksom på, at direktivet ikke tillader undtagelser for så vidt angår dets anvendelse, og at dets bestemmelser finder anvendelse på alle typer lokaler, inklusive frihedsberøvelsescentre.

Asylprocedure

Når en person ankommer til Det Forenede Kongerige uden de korrekte rejsedokumenter, bliver vedkommende bedt om at forklare, hvorfor dokumenterne mangler. Hvis personen har en god grund til ikke at være i besiddelse af dokumenterne, kan den pågældende blive anbragt på et modtagelsescenter.

Men hvis der er tale om falske dokumenter eller grundløse forklaringer om manglen på de påkrævede dokumenter, kan en person retsforfølges og fængsles. Efter fængselsopholdet bliver sådanne personer (udenlandske fanger) anbragt i centre for frihedsberøvede, hvor de venter på at blive sendt tilbage til deres hjemland.

Personer, der omgående vurderes til ikke at have ret til asyl, kan frihedsberøves for hurtigt at blive sendt tilbage til deres hjemland.

Nogle få asylansøgere (op til 30 % i henhold til det mål, som regeringen fastsatte i femårsstrategien for indvandring og asyl) kan frihedsberøves i et af de 10 udsendelsescentre, hvis indvandringsmyndighederne mener, at der er en risiko for, at de forsvinder, hvis de er fra såkaldte sikre lande[3], for hvilke bestemmelserne om klager uden opsættende virkning finder anvendelse, eller hvis det forventes, at deres ansøgning kan behandles hurtigt, og de, hvis de nægtes ophold, efterfølgende kan sendes tilbage til deres hjemland. Personer, som kræver øgede sikkerheds- og kontrolforanstaltninger, kan frihedsberøves i en række fængsler. I Nordirland frihedsberøves asylansøgere i fængsler, da der ikke findes særlige faciliteter til brug for frihedsberøvelse.

Asylansøgninger kan indgives på et indrejsested til Det Forenede Kongerige eller, hvis personen allerede er i landet, til en asylscreeningsenhed, der forvaltes af grænse- og indvandringsagenturet, i enten Croydon eller Liverpool.

---

[1] Genèvekonventionenen fra 1951 om flygtninges retsstilling, FN's konvention om barnets rettigheder - Det Forenede Kongerige tog et forbehold: *"c) Det Forenede Kongerige forbeholder sig retten til at anvende en sådan lovgivning, hvad angår indrejse, ophold i eller udrejse fra Det Forenede Kongerige på personer, som i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ikke har ret til indrejse og ophold i Det Forenede Kongerige og til erhvervelse og besiddelse af statsborgerskab, som det finder det nødvendigt i de enkelte tilfælde.*

[2] Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, KOM(2007)0745.

[3] Listen findes i bilag 4.

Personen kan frihedsberøves, mens ansøgningen behandles.

Siden marts 2007 er alle nye asylansøgninger blevet forvaltet i et system, hvor de bliver overdraget til en enkelt person, som skal behandle alle aspekter af ansøgningen fra start til slut. En sådan person kaldes en sagsbehandler[1].

Sagsbehandleren har ansvar for:
- at interviewe asylansøgeren
- at træffe afgørelse om ansøgningen
- at forvalte den støtte, som ansøgeren er berettiget til
- at tilvejebringe officielle dokumenter
- at repræsentere grænse- og indvandringsagenturet, hvis ansøgeren indbringer en klage for domstolene
- at arrangere integrationen i Det Forenede Kongerige eller tilbagesendelsen til hjemlandet, enten frivilligt eller ved tvungen udsendelse.

Der er flere faser i behandlingen af asylansøgningen:

1. Kort interview - "screening". Personen registreres som asylansøger og indleder asylansøgningsproceduren. Ansøgeren forventes at forevise pas eller rejsedokumenter for at godtgøre sin identitet og nationalitet og til støtte for ansøgningen. Der tages fingeraftryk, foto og andre fysiske identifikationsoplysninger. Der stilles nogle grundlæggende spørgsmål om ansøgningen. Der kan evt. ydes tolkebistand.

   Afhængigt af resultatet af screeningen og forudsat, at Det Forenede Kongerige er ansvarligt for at behandle sagen, kan ansøgerne enten finde deres egen bolig med familie og venner, flytte ind i et indslusningscenter eller blive frihedsberøvet i et af udsendelsescentrene.

   Folk kan blive frihedsberøvet i alle faser af asylansøgningsproceduren.

2. Det fulde interview er den eneste mulighed for at fortælle grænse- og indvandringsagenturet om frygten for at vende tilbage til hjemlandet og for at forelægge beviser og dokumenter, der støtter ansøgningen.

   Efter interviewet kan indvandringsmyndighederne frihedsberøve ansøgeren eller anbefale fortsat frihedsberøvelse, hvis de mener, at sagen kan blive afgjort hurtigt, eller hvis de mener, at ansøgeren ikke vil holde kontakten, eller de kan give midlertidig adgang til Det Forenede Kongerige, som oftest med meldepligt, mens ansøgeren venter på, at der falder afgørelse i sagen.

3. Sagsbehandleren skal helst have truffet en afgørelse og meddelt den til ansøgeren inden ca. 30 dage fra den dato, hvor ansøgningen blev indgivet. Sagsbehandleren træffer afgørelsen på grundlag af asylinterviewet, de forelagte beviser og de oplysninger, som grænse- og indvandringsagenturet har om hjemlandet.

[1] Sagsbehandleren skal helst afslutte behandlingen af ansøgningen inden seks måneder, inklusive klager. Det betyder, at personen inden seks måneder kan begynde at blive integreret i Det Forenede Kongerige, hvis ansøgningen bliver godkendt, eller kan vende hjem, enten frivilligt eller ved tvungen udsendelse, hvis ansøgningen bliver afslået.

4. Hvis sagsbehandleren beslutter, er der ikke er nogen grund til at indrømme asyl, har ansøgeren ret til at påklage afgørelsen til asyl- og indvandringsdomstolen, som er uafhængig af grænse- og indvandringsagenturet. Klagen skal indgives inden for en vis tidsfrist.

5. Når en asylansøgning afvises, kan det forlanges, at ansøgeren melder sig hos grænse- og indvandringsagenturet med jævne mellemrum. Hvis personen ikke melder sig hos grænse- og indvandringsagenturet som krævet, kan vedkommende blive frihedsberøvet.

Klager uden opsættende virkning

I visse tilfælde - når der ikke er nogen grund til at søge asyl ("åbenbart grundløse ansøgninger"), og hvis ansøgeren kommer fra visse udpegede lande - har personen ikke ret til at påklage afgørelsen, mens vedkommende stadig opholder sig i Det Forenede Kongerige. Personen bliver sendt ud af landet og må påklage afgørelsen fra udlandet.

Denne type klage er en "klage uden opsættende virkning", og de pågældende lande betegnes som "lande udpeget til klage uden opsættende virkning".

Det hurtige system anvendes på en del af asylansøgerne: Personer, som kommer fra lande, der betragtes som "sikre lande"[1] (Pakistan, Indien osv.), informeres om afgørelsen om, at de vil blive sendt tilbage til deres land. De kan påklage afgørelsen, men klagen har ikke opsættende virkning. De bliver altså udvist og kan påklage afgørelsen fra deres hjemland.

Centre for frihedsberøvede

Der er for øjeblikket 10 udsendelsescentre i drift over hele Det Forenede Kongerige med en samlet kapacitet på 2.541 pladser.

I de besøgte centre for frihedsberøvede bor der personer, som venter på at blive udvist:

- personer, som ikke fik asyl, hvis sag er afsluttet, og som venter på at blive udsendt
- personer, hvis asylansøgninger er under behandling
- indvandrere, som ikke har fået opholdstilladelse i Det Forenede Kongerige
- udenlandske fanger.

For Det Forenede Kongerige er det prioriterede område i øjeblikket udsendelse af udenlandske fanger, dvs. domfældte kriminelle, som indenrigsministeriet ønsker at udvise til deres hjemlande. Derfor er ca. 1.200 pladser - næsten halvdelen af de pladser, der er til rådighed - forbeholdt denne type frihedsberøvelse.

De fleste centre for frihedsberøvede drives af private virksomheder. Nogle medlemmer af delegationen mente, at det er nødvendigt at afgrænse de private virksomheders og de offentlige myndigheders ansvar tydeligere i forbindelse med udsendelsesprocedurer.

- Yarl's Wood og Oakington: kontrahent GSL UK Ltd
- Harmondsworth: UKDS (UK Detention Service)

[1] Listen findes i bilag 4.

Der er planer om nye centre: et nyt i nærheden af Gatwick - Brook House - med 450 pladser (2008) og et andet - 2009 - med 350 pladser.

Frihedsberøvelsens varighed er ubegrænset.

I sin rapport fra november 2007 om anvendelsen af modtagelsesdirektivet[1] gør Kommissionen opmærksom på, at *"da internering i henhold til direktivet er en undtagelse fra reglen om fri bevægelighed, som kun kan anvendes, når "det viser sig at være nødvendigt", er automatisk internering uden evaluering af den pågældende persons situation i strid med direktivet. Interneringens varighed, undtagen i behørigt begrundede tilfælde (f.eks. den offentlige orden), der forhindrer en asylansøger i at nyde godt af de rettigheder, direktivet garanterer, er også i strid med dets bestemmelser.*

Sårbare personer

Da sårbare asylansøgeres særlige behov skal imødekommes, fastsættes det i modtagelsesdirektivets artikel 17, at medlemsstaterne er forpligtede til at kortlægge disse behov.

I sin rapport om anvendelsen af modtagelsesdirektivet[2] minder Kommissionen om, at frihedsberøvede børn i henhold til direktivets artikel 10 har ret til adgang til uddannelse. I rapporten er Det Forenede Kongerige en af de medlemsstater, for hvilke der rejses tvivl om, i hvor høj grad netop disse bestemmelser bliver overholdt.

Uddannelse i centre for frihedsberøvede er sikret i praksis, men uafhængige inspektioner har vist, at uddannelsesforholdene er mangelfulde. Selv om der er undervisningslokaler i frihedsberøvelsescentrene, lader det ikke til, at der for øjeblikket er stillet midler til rådighed eller er fastsat procedurer, som på nogen måde gør uddannelse meningsfuld[3]. En nylig inspektion af et frihedsberøvelsescenter for indvandrere med særlige familieenheder har vist, at der findes børn, hvis uddannelse er blevet væsentligt forringet som følge af deres frihedsberøvelse (den britiske overinspektør for fængselsvæsenet, rapport om en anmeldt inspektion af Yarl's Wood Immigration Removal Centre, 28. februar til 4. marts 2005)[4].

UNHCR og ngo'er kan få adgang til frihedsberøvelsescentre for indvandrere.

Den britiske overinspektør for fængselsvæsenet

Den britiske overinspektør for fængselsvæsenet (Anne Owers) er chef for det britiske overinspektorat for fængselsvæsenet. Overinspektøren fører uafhængig kontrol med

[1] Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, KOM(2007)0745.

[2] Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, KOM(2007)0745.

[3] Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, KOM(2007)0745.

[4] National rapport udarbejdet af Odysseus-nettet for Kommissionen om gennemførelsen af direktivet om modtagelsesforhold for asylansøgerne i Det Forenede Kongerige.

frihedsberøvelse i England og Wales ved at gennemføre anmeldte og uanmeldte inspektioner af faciliteter til brug for frihedsberøvelse. Inspektoratets ansvarsområde omfatter fængsler, ungdomsfængsler og frihedsberøvelsescentre for indvandrere.

Der er også en særlig post som britisk overinspektør for fængselsvæsenet for Skotland.

De uafhængige overvågningsorganer

I henhold til lovgivningen (lov om indvandring og asyl, 1999) skal alle udsendelsescentre for indvandrere have et uafhængigt overvågningsorgan.

Medlemmerne af de uafhængige overvågningsorganer udpeges blandt frivillige fra offentligheden, som ansøger om hvervet. Medlemmerne af de uafhængige overvågningsorganer har ret til at få adgang til og kontrollere forholdene i udsendelsescentrene.

Organerne har især til opgave at kontrollere, at personer i udsendelsescentre for indvandrere behandles menneskeligt og retfærdigt, og at aflægge rapport til ministeren.

For at organet kan udføre disse opgaver effektivt har dets medlemmer adgang til alle frihedsberøvede og alle dele af centret og ligeledes til centrets registre.

Statistiske oplysninger[1]

I et brev til indenrigsudvalget, dateret den 20. november 2007, bekræftede direktøren for grænse- og indvandringsagenturet, Lin Homer, at agenturet forventede at udvise 4.000 udenlandske fanger i år.

Lin Homer skrev: *Vores håndhævelsesgrupper udsender flere personer end nogensinde før, og allerede i år har vi udsendt ca. 1.000 flere udenlandske fanger end i hele 2006.*

Eksklusive personer, over for hvem der består forsørgerpligt, var antallet af modtagne asylansøgninger i 2006 23.610, hvilket er 8 % mindre end i 2005.

Andelen af ansøgninger indgivet i landet (dvs. af personer, som allerede var rejst ind i Det Forenede Kongerige) og ikke ved indrejsestedet var 85 % i 2006 sammenholdt med 84 % i 2005 og 78 % i 2004.

Det største antal ansøgninger kom fra statsborgere fra Eritrea, Afghanistan, Iran, Kina og Somalia.

Samlet førte 6.225 (26 %) af ansøgningerne i 2006 til indrømmelse af asyl (10 %), humanitær beskyttelse/vilkårlig tilladelse (9 %) eller til godtagne klager (8 %).

Udsendelser af asylansøgere (herunder assisteret hjemsendelse, personer, der rejste frivilligt,

[1] Statistik over indvandringskontrol i Det Forenede Kongerige - *HOME OFFICE, CONTROL OF IMMIGRATION: STATISTICS, UNITED KINGDOM, 2006 - Presented to Parliament by the Secretary of State for the Home Department by Command of Her Majesty, August 2007*, s. 5.

efter at der var indledt en håndhævelsessag mod dem, og personer, der har forladt Det Forenede Kongerige uden at informere indvandringsmyndighederne) steg i 2006 til 16.330, eksklusive personer, over for hvem der består forsørgerpligt, hvilket er 19 % mere end i 2005.

Det største antal hovedansøgere, som blev udsendt eller udrejste frivilligt i 2006, var fra Irak (1.780), Tyrkiet (1.665), Serbien og Montenegro (1.420), Afghanistan (1.185) og Pakistan (875).

Inklusive personer, over for hvem der består forsørgerpligt, blev 18.280 afviste asylansøgere udsendt i 2006, hvilket er 17 % mere end i 2005 (15.685). Data om udsendte personer, over for hvem der består forsørgerpligt, er først blevet indsamlet fra april 2001.

Udsendelse af indvandrere og asylansøgere

Antallet af personer, som blev udsendt eller forlod Det Forenede Kongerige frivilligt i 2006, var 63.865, en stigning på 10 % i forhold til 2005 (58.215). Af dem, der blev udsendt eller udrejste frivilligt i 2006:

- blev 55 % udsendt efter først at være blevet nægtet indrejse ved et indrejsested
- 36 % udsendt som følge af en håndhævelsessag, og
- 10 % placeret i programmerne for assisteret frivillig tilbagesendelse, der forvaltes af Den Internationale Organisation for Migration (IOM).

Af det samlede antal personer, der blev udsendt i 2006, havde 16.330 søgt asyl som hovedansøgere på et eller andet tidspunkt. Inklusive personer, over for hvem der består forsørgerpligt, blev 18.280 afviste asylansøgere udsendt i 2006, hvilket er 17 % mere end i 2005 (15.685).

Frihedsberøvelse af indvandrere

Den 30. september 2006 var 2.010 personer frihedsberøvet i henhold til indvandringslovgivningens bestemmelser i Det Forenede Kongerige, eksklusive personer, der var frihedsberøvet i fængsler.

Af disse havde 1.455 personer (72 %) søgt asyl på et eller andet tidspunkt. Størstedelen af de frihedsberøvede indvandrere (98 %) opholdt sig på udsendelsescentre for indvandrere, mens de resterende 2 % opholdt sig på centre til brug for midlertidig frihedsberøvelse af indvandrere.

Der var flest frihedsberøvede fra Jamaica (155), Nigeria (140), Indien (115) og Pakistan (110).

28 % af de frihedsberøvede havde været frihedsberøvet i under 14 dage
14 % i mellem 15 og 29 dage
16 % i mellem en og to måneder og
22 % i mellem to og fire måneder
3 % havde været frihedsberøvet i et år eller derover.

MØDE MED ORGANISATIONER OG NGO'er

Mødet fandt sted i London den 21. november 2007. De indbudte var organisationer[1], som

[1] Listen over de repræsenterede organisationer ved mødet findes i bilag 3.

besøger centre for frihedsberøvede regelmæssigt eller altid er repræsenterede på centrene.

Organisationerne var meget velorganiserede og effektive under præsentationerne. Delegationens medlemmer lyttede opmærksomt til ngo'erne, naturligvis med det forbehold, at delegationen ikke kunne kontrollere ngo'ernes oplysninger for at udelukke eventuelle overdrivelser og generaliseringer af visse rapporterede hændelser. De gjorde opmærksom på fem hovedproblemer, nemlig frihedsberøvelsernes art og varighed, den hurtige procedure, adgang til juridisk rådgivning, behandling af børn og de frihedsberøvedes sundhedstilstand. Endvidere forelagde de konkrete sager vedrørende frihedsberøvedes sikkerhed. Der var også et indlæg om situationen i Nordirland og Skotland, og problemet vedrørende forskellene på de retlige ordninger i Skotland og Nordirland blev forklaret.

Organisationernes største bekymringer var:

- Dramatisk stigning i brugen af frihedsberøvelse i de senere år: Frihedsberøvelsens rolle er ændret.
- Frihedsberøvelse synes at være en følge af et politisk mål for det antal personer, der skal frihedsberøves, og er ikke begrundet i de enkelte tilfælde (med stigende vilkårlig frihedsberøvelse).
- Manglende konkrete retningslinjer for, hvem der skal frihedsberøves, og hvor og hvorfor de skal frihedsberøves. I virkeligheden er antallet af ledige sengepladser ofte afgørende for, hvornår og hvor nogen frihedsberøves.
- Afgørelsen om frihedsberøvelse træffes af en enkelt person.
- Ingen automatisk retslig kontrol.
- De personer, der frihedsberøves, bør informeres om hvorfor. For øjeblikket får de en meget vag A4-tjekliste, og der kræves intet bevis til støtte for indvandringsmyndighedens afgørelse.
- Der findes ingen øvre grænse for frihedsberøvelse (der blev givet et eksempel på en person, som har været tilbageholdt i to år og otte måneder - det forekommer, at folk ønsker at rejse hjem, men ikke har rejsedokumenter).

Frihedsberøvelse af børn

- Stigende brug af frihedsberøvelse af familier.
- Ingen sammenhængende politik om frihedsberøvelse af familier og børn i Det Forenede Kongerige.
- Det Forenede Kongerige har taget forbehold over for FN's konvention om barnets rettigheder[1], hvorved nogle børn, som nægtes ret til indrejse og ophold i Det Forenede Kongerige, anbringes i frihedsberøvelsescentre sammen med deres familier. Medlemmerne opfordrer Det Forenede Kongerige til at tage sit forbehold om retten til ikke at anvende artikel 37, stk. c), i FN's konvention om barnets rettigheder op til fornyet overvejelse.
- Degressiv indvirkning på sprog og almindelig adfærd - sengevædning, afføring dag og nat.
- Mange forældre har symptomer på depression.

[1] Genèvekonventionenen fra 1951 om flygtninges retsstilling, FN's konvention om barnets rettigheder - Det Forenede Kongerige tog et forbehold: *"c) Det Forenede Kongerige forbeholder sig retten til at anvende en sådan lovgivning, hvad angår indrejse, ophold i eller udrejse fra Det Forenede Kongerige på personer, som i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ikke har ret til indrejse og ophold i Det Forenede Kongerige og til erhvervelse og besiddelse af statsborgerskab, som det finder det nødvendigt i de enkelte tilfælde.*

Problemer med adgang til juridisk rådgivning og hurtig procedure

- Mindre juridisk bistand og fremskyndede procedurer har i de senere år gjort asylordningen gradvist vanskeligere at anfægte, navnlig for frihedsberøvede personer.
- De juridiske rådgivere får nu et fast beløb for at bistå frihedsberøvede, og mange advokatkontorer havde trukket sig ud, fordi det ikke længere kunne svare sig for dem at arbejde på dette område.
- Det er især vanskeligt at finde juridiske rådgivere, mens man er frihedsberøvet, fordi det endnu er få centre, der har internetadgang, og de få firmaer, der findes fortegnelse over på centrenes biblioteker, er ofte fuldt beskæftigede. Manglende internet- og telefonadgang. Et andet forhold, der gjorde det vanskeligt at finde advokater, var, at myndighederne har fastsat en minimumssuccesrate for advokater i forbindelse med klager, som i visse tilfælde får dem til ikke at påtage sig vanskeligere sager for at fastholde en god succesrate.
- Sager om personer underkastet den hurtige procedure i Harmondsworth (mænd) og Yarl's Wood (kvinder), som tildeles en retlig repræsentant, opgives ofte, fordi der ikke er tid til at lære klienten at kende. Personer i klageproceduren uden opsættende virkning (kun muligt at klage over afslaget fra hjemlandet) får indledningsvis juridisk bistand på stedet.
- Den hurtige procedure er for hurtig til, at der kan træffes sikre afgørelser: 1. dag: asylansøgning, 3. dag: afgørelse om afslag, klage inden 9. dag.
- Advokater har ikke tid til at rejse til centrene.
- Problemer med, at frihedsberøvede flyttes fra et center til et andet, hvilket forårsager manglende kontinuitet i den retlige repræsentation.
- Der er intet egentligt retsligt tilsyn med afgørelser om frihedsberøvelse. "Indvandringsdommere" betragtes ikke som rigtige dommere i Det Forenede Kongerige, og der føres ingen egentlig protokol over de sager, der behandles ved "indvandringsdomstolene".
- Problemer med ny videoforbindelse til retsmøder - for at undgå rejsen fra retten til den frihedsberøvede klient er der mulighed for at blive fremstillet for retten gennem en videoforbindelse. Men kun 10 minutters videoforbindelse til samtale med frihedsberøvede før retsmødet er helt utilstrækkeligt til, at der er tale om egentlig repræsentation.

Sundhed

- Mental sundhedspleje og sundhedspleje i almindelighed bekymrer ngo'erne særligt.
- Til forskel fra sundhedsordningerne i fængsler for kriminelle fører den nationale sundhedstjeneste ikke tilsyn med lægecentrene i udsendelsesfrihedsberøvelsescentre.
- Udsigten til ubegrænset frihedsberøvelse kan have ødelæggende virkning på mennesker, hvis mentale sundhed med tiden kan blive påvirket. I flere centre er der mænd, som har været frihedsberøvet i over et år.
- Antallet af tilfælde af selvpåført skade under frihedsberøvelse giver anledning til bekymring: Fra april 2006 til januar 2007 blev over 1.600 frihedsberøvede formelt indlemmet i "risikogruppen for selvpåført skade". Selvmord - 10 dødsfald siden 1989, fem på Harmondsworth.
- Sundhedstjenesterne på centrene er udliciteret og drives af private praktiserende læger. Som følge heraf er grænserne for det medicinske ansvar flydende og uklare. Journalføringen er mangelfuld. Problemer med udgiftsnedskæringer, manglende færdigheder og kompetencer blandt personale.

- Gentagne sultestrejker og optøjer er de frihedsberøvedes eneste mulighed for at give udtryk for deres frustration og vrede over behandlingen af dem. De er desperate efter at gøre verden udenfor opmærksom på deres situation.
- Der bliver ikke fulgt tilstrækkeligt op på påstande om tortur og mistanke om mentale sundhedsproblemer.
- Skader i forbindelse med udsendelsesforsøg bliver ikke dokumenteret eller undersøgt ordentligt af de relevante myndigheder.
- Passende malariaprofylakse til sårbare frihedsberøvede, som sendes tilbage til lande med høj risiko for malaria, navnlig til gravide kvinder med mentale sundhedsproblemer, er et andet sundhedsproblem.

Bekymringer over sårbare grupper

- Alle besøgsgrupper, medlemmer af frihedsberøvelsesundergruppen og AVID er særligt bekymrede over frihedsberøvelse af familier, børn, gravide kvinder, torturofre og personer, der har mentale sundhedsproblemer eller lider af alvorlige fysiske sygdomme. Virkningen af frihedsberøvelse af børn kan være overordentlig skadelig. Udvalget af bleer og hygiejneartikler er meget begrænset, og gravide kvinder klager over dårlig ernæring uden hensyntagen til deres særlige behov. Uddannelse er ikke obligatorisk, hvorfor børn bliver tilbøjelige til ikke at lave noget, hvilket kan føre til, at deres mentale sundhed lider skade.

Andre forhold

Folk flyttes rundt mellem centre for frihedsberøvede af forskellige årsager. Det fører til, at nogle personer ikke kan få adgang til deres retlige repræsentant på grund af afstanden, eller til, at aftaler om lægebesøg ikke kan overholdes. I visse tilfælde er det nødvendigt at finde nye retlige repræsentanter, hvilket er meget uheldigt. Adgangen til familier afbrydes også. Lægebehandlingens kontinuitet trues ligeledes af flytning mellem frihedsberøvelsescentre. Hyppige flytninger mellem frihedsberøvelsescentre rundt omkring i landet fastholder de frihedsberøvede i en tilstand af psykologisk usikkerhed.

I slutningen af 2006 blev der indført en ny klageprocedure, som skulle tilskynde folk til at klage uden frygt. Folk er imidlertid stadig bekymrede over de negative virkninger, som klager kan få på deres sag, og derfor er de utilbøjelige til at tage problemerne op.

Situationen i Nordirland

- Der findes ingen særlig facilitet til brug for frihedsberøvelse i Nordirland. Ulovlige indvandrere/afviste asylansøgere blev tidligere tilbageholdt i fængsler. Nu bliver de tilbageholdt på politistationer, indtil de kan overføres til Det Forenede Kongerige.
- Manglende politiuddannelse på dette område.
- Problemer vedrørende retlig repræsentation.
- Behov for behørigt tilsyn fra grænse- og indvandringsagenturets side.

BESØG PÅ CENTRENE

Delegationen besøgte faciliteterne til brug for frihedsberøvelse, vurderede de forhold, hvorunder indvandrere og asylansøgere blev tilbageholdt, og talte med de frihedsberøvede. Af pladshensyn kunne hele delegationen dog ikke få adgang til den del af bygningen, hvor de frihedsberøvede befandt sig.

Da medlemmerne af Europa-Parlamentet var ledsaget af deres assistenter, måtte de politiske gruppers og LIBE-sekretariatets personale deles i to grupper, den ene under ledelse af fru Roure og den anden af hr. Demetriou.

Yarl's Wood Immigration Removal Centre

Indledning

Yarl's Wood er et udsendelsescenter for indvandrere bygget til formålet. En af blokkene blev åbnet i november 2001, men blev lukket efter uroligheder og en brand i februar 2002. Den ødelagte blok blev revet ned. Efter omfattende ombygning blev den anden blok åbnet i september 2003 med en indledende kapacitet på 60. I august 2004 var kapaciteten udvidet til 120, og i 2006 var der en driftskapacitet på 405. Siden genåbningen er det blevet det vigtigste udsendelsescenter for kvinder og familier[1].

I 2006 foretog den britiske overinspektør for fængselsvæsenet en uanmeldt inspektion.
I den udstedte rapport fastslås følgende:
- der er sket visse fremskridt: udpegning af en socialrådgiver, der kan hjælpe de frihedsberøvede med praktiske problemer, catering.
- håndteringen af mangfoldighed var forbedret.
- forholdet mellem personale og frihedsberøvede var fortsat generelt positivt.
- visse forbedringer inden for sundhed og uddannelse, selv om der på begge områder stadig var mange uløste problemer.

I rapporten noteres følgende:
- Betydelige bekymringer over sikkerhedsforhold på centret.
- Vanskeligheder for de frihedsberøvede med at få nye og præcise oplysninger om deres sag.
- Udsendelser blev stadig foretaget uden tilstrækkelig varsel og planlægning.
- Utilstrækkelig vejledning af personalet om forebyggelse af selvmord og selvpåført skade og manglende vurdering af risikoen ved deling af værelser.

Den alvorligste bekymring var frihedsberøvelse af børn. *På tidspunktet for inspektionen var der 32 børn på Yarl's Wood, hvoraf syv havde været der i over 28 dage. Der var stadig ingen dokumentation for, at børns velfærd blev taget tilstrækkeligt i betragtning, når der blev truffet afgørelse om indledende eller fortsat frihedsberøvelse.*

Der blev gennemført strukturerede interview med 13 frihedsberøvede børn, som i gennemsnit havde opholdt sig på centret i 23 dage (fra ankomstdag til 112 dage). I rapporten noteres det, at interviewene *tydeligt viser virkningen af pludselig tilbageholdelse og frihedsberøvelse på børns velbefindende og omfanget af deres frygt og bekymringer for dem selv og deres forældre*.

LIBE-delegationens besøg

Delegationsmedlemmernes besøg fandt sted onsdag den 21. november.
Brian Pollett, direktør for frihedsberøvelsestjenesterne, Sarah Edwards, grænse- og

[1] Rapport om en uanmeldt kort opfølgningsinspektion af Yarl's Wood Immigration Removal Centre den 13.-16. februar 2006 udarbejdet af den britiske overinspektør for fængselsvæsenet.

indvandringsagenturets leder af centret, og Victoria Jones, kontraktdirektør i SERCO, holdt indlæg om centret. Der blev givet følgende oplysninger:

- Hvis en person ankommer til et indrejsested til Det Forenede Kongerige uden at have ret til indrejse i Det Forenede Kongerige, bliver den pågældende flyttet til centret af Group 4 Securicor. Andre personer frihedsberøves i deres hjem, og de har meldepligt hos myndighederne.

- På centret var der på tidspunktet for besøget 321 frihedsberøvede - 64 familiemedlemmer, deriblandt 33 børn.

- 75 % af de frihedsberøvede var kvinder, og 25 % var familier.

- Voksne kvindelige frihedsberøvede blev holdt adskilt fra familier af børnebeskyttelseshensyn. Hver familie havde sit eget værelse, eller om nødvendigt mere end et til større familier. To frihedsberøvede pr. værelse i enkeltværelser for kvinder.

- Det gennemsnitlige ophold var 14 dage. På det tidspunkt var det længste ophold for mor og barn 89 dage.

- Centrets ledelse forsøgte at undervise børn på Yarl's Wood, hvor børn går i skole. Børn følger ikke nationale læseplaner i centrets skole - det er meget vanskeligt at gennemføre. Forældrene bestemmer, om barnet skal gå i skole. Det gør de fleste børn.

- Der var adgang til undervisningsfaciliteter og bibliotek.

- Hvad angår specifikke problemer på centret, var der ikke særlig mange problemer med vanskelig adfærd. Et af problemerne var imidlertid de frihedsberøvedes ængstelse, et andet var, at det var meget vanskeligt at udsende folk og føre dem til fly.

- Folk blev tilskyndet til at rejse ud frivilligt.

- Ved udsendelse bliver frihedsberøvede varslet 72 timer i forvejen. Den frihedsberøvede får besked på, hvilket land vedkommende bliver tilbagesendt til (hjemland, hvor vedkommende er statsborger). Ved vanskelige udsendelser bliver den frihedsberøvede ledsaget på flyet til hjemlandet. Hvis folk er meget modvillige, er fysiske kontrolmetoder tilladte - håndjern, fodlænker, men der skal telefonisk indhentes tilladelse fra en overordnet. Hvis den frihedsberøvede er kendt som en urostifter, bliver udsendelsen optaget på video.

- På alle centre er der uafhængige overvågningsorganer, som overvåger situationen. Nu er der også et uafhængigt overvågningsorgan i Heathrow til at overvåge udsendelser.

- Hvilken uddannelse får vagtpersonalet? De får otte ugers uddannelse - herunder undervisning i sundhed og sikkerhed, kontrol og tvangsforanstaltninger (fysisk kontrol under forvaring for voksne og børn), sikkerhed, social kompetence, børnebeskyttelse, mangfoldighed, kulturelle anliggender, race og religion (2,5 dage). Uddannelsen omfatter skygning og rådgivning, forebyggelse af selvmord og opmærksomhed på samme.

- Introduktion af frihedsberøvede. Frihedsberøvede kan ankomme på et hvilket som helst tidspunkt af dagen. De får et sundhedstjek inden to timer og bliver spurgt, om de har nogen særlige problemer. Introduktionen foregår på engelsk, men personale og andre frihedsberøvede hjælper med at oversætte. Man undersøger muligheden for andre introduktionsmetoder - f.eks. dvd'er på en række sprog.

- Hvorfor bliver frihedsberøvede flyttet mellem centre? Som følge af adfærdsmæssige problemer, problemer med mobning og nærhed til lufthavne er der ikke mange flytninger fra Yarl's Wood (fordi det er det eneste center for kvinder og familier). For andre centres vedkommende flyttes mænd på grund af pres på sengepladser, navnlig omkring London, ofte uden for London, hvis deres sag ser ud til at blive langvarig.

- Internetadgang er endnu ikke til rådighed på centret, men man håber, at det sker inden længe.

- Man overvejer muligheden for at tilbyde betalt arbejde på centret - stor kedsomhed.

- Mentale sundhedstjenester på centret - der er sygeplejersker, som er specialuddannede inden for mental sundhed, til rådighed på centret. Der kommer en psykiater på besøg, og der er to fuldtidsansatte rådgivere. Personalet er uddannet til at være opmærksomt på mobning, og der findes systemer til håndtering af mobning.

- Centrets direktør mødes hvert kvartal med ngo'er - de havde nogle problemer med Medical Justice og holdt et møde for at drøfte det. De har nu et mere konstruktivt forhold til "besøgsvennerne".

- Der var kontakt mellem centret og den lokale myndigheds børneråd og dens "børneombudsmand", en person i den lokale myndighed, som har ansvar for at forbedre børns vilkår.

Delegationsmedlemmerne blev delt i to grupper på seks under en rundvisning på centret, hvor de bl.a. så en beboelsesenhed, en familieenhed, centraliserede ordninger og undervisningslokaler.

De inspicerede de faciliteter, der stod til rådighed for de frihedsberøvede: et bibliotek, et formningslokale og spisesale. Der synes at være dokumenter til rådighed på mange sprog.

Oakington Immigration Reception Centre

Indledning

Centret har været i drift siden 2000. Med en driftskapacitet på 300 blev centret tidligere brugt til at indkvartere både familier, enlige mænd og enlige kvinder.

Oakington Immigration Reception Centre var det første frihedsberøvelsescenter for hurtige procedurer i Det Forenede Kongerige. Det var oprindeligt beregnet til at indkvartere folk i højst 10 dage.

I maj 2006 var målgruppen ikke længere udelukkende frihedsberøvede, hvis sager kunne

behandles hurtigt, og DEPMU-migranter[1] *(Detention Escort Population Management Unit)* kom til at udgøre en væsentlig del af det daglige indtag af migranter. Længden af DEPMU-migranters ophold varierer. Nogle har været frihedsberøvede i over ni måneder.

Kvindelige frihedsberøvede blev ikke længere indkvarteret, og Oakington er blevet et center for enlige mænd.

Siden 2003 har det forlydt, at centret bliver lukket, og der har ifølge ngo'er ikke været vilje til at investere i faciliteter og tjenester. Siden da har der været kortfristede forlængelser. Det nuværende lejemål for stedet udløber i juni 2010, men centret kan blive lukket med kort varsel. Denne usikre situation har indflydelse på personalesituationen. Kontrakterne er ofte kortvarige (op til 11 måneder), og det er vanskeligt at rekruttere en varieret arbejdsstyrke på grund af det område, hvor centret er placeret.

For øjeblikket er der kun frihedsberøvede mænd på centret. Ca. 40 % af dem er udenlandske fanger (personer fra andre lande, som har udsonet deres fængselsstraf og skal sendes tilbage til deres land) (situationen den 8. november 2007).

Aktuelle data:

- Kapacitet: 352, enlige mænd
- Indkvarteringstype: Sovesale (blok 19, 20, 26 og 30 rummer 12 i hvert rum, og blok 39 rummer otte i hvert rum)
- Gennemsnitlig daglig belægning i oktober 2007: 336
- Antal udenlandske fanger den 8. november 2007: 129 (39,4 % af samtlige frihedsberøvede)
- Drevet af: GSL UK Ltd (tidligere Group 4) siden 2000
- Sundhedspleje leveres af: Primecare Forensic Medical Services (PFMS) siden 2000
- Frivillige organer på stedet: Refugee Council (RC) og Immigration Advisory Service (IAS) siden 2000 (Refugee Legal Centre fra 2000 til september 2006).

I den seneste rapport fra den britiske overinspektør for fængselsvæsenet bemærkes følgende: Situationen synes at være bedre end på andre centre. De frihedsberøvede mente, at Oakington i det store og hele var et sikkert miljø. I rapporten gives der imidlertid udtryk for bekymring over brugen af isolationsenheden og frihedsberøvede børns velfærd. Ingen børn var frihedsberøvet på besøgstidspunktet. De fleste af henstillingerne om forebyggelse af selvmord og selvpåført skade fra den britiske overinspektør for fængselsvæsenet var ikke efterkommet, og ifølge rapporten var procedurerne til bekæmpelse af mobning mangelfulde.

LIBE-delegationens besøg

Besøget på dette center fandt sted torsdag den 22. november 2007.

Delegationsmedlemmerne mødte Alan Kittle, vicedirektør, frihedsberøvelsestjenesterne, Susan Ward, leder i grænse- og indvandringsagenturet, David Dunford, vicedirektør, hurtig behandling af asylsager, Colin Hodgkins, GSL, centerleder, og Penny Lambert, formand, det uafhængige overvågningsorgan.

Delegationsmedlemmerne fik følgende oplysninger:

[1] Omfatter klienter i forskellige faser af asylproceduren, klienter, der endnu ikke har søgt asyl, klienter med verserende asylsager, klienter i slutningen af asylproceduren og frihedsberøvede indvandrere. Denne gruppe omfatter udenlandske fanger og sager henhørende under tredjelandsafdelingen.

- Centret var luftvåbnets tidligere barakker og husede oprindeligt kun asylansøgere under den hurtige procedure. Målgruppen var nu ændret. På besøgstidspunktet var også udenlandske tidligere fanger i lavrisikogruppen (dokumentfalsk, indbrudstyveri) frihedsberøvede.

- Ngo'en Refugee Council havde et kontor på stedet. Der er altid retlige repræsentanter til stede på centret, som kan informere de frihedsberøvede om den hurtige procedure og om, hvordan man klager fra udlandet (på andre centre er disse retlige repræsentanter ikke til stede på centret, men kommer udefra). Der er midler til juridisk rådgivning til rådighed for frihedsberøvede under den hurtige procedure, men ikke for andre, som ikke har direkte adgang til Refugee Councils tjenester. Der kan være mangel på rådgivningsfaciliteter for personer, som ikke er underkastet hurtig procedure.

- Immigration Advisory Service er en national velgørenhedsorganisation, der tilbyder juridisk rådgivning og repræsentation - hovedsageligt i forbindelse med sager, der behandles hurtigt. De har også nogle midler til sager, der ikke behandles hurtigt - til hjælp med nye ansøgninger og klager.

- Der er et meget godt forhold mellem personale og frihedsberøvede, selv om der ved tidligere inspektioner på centret blev rapporteret om problemer.

På centret var der en repræsentant for det uafhængige overvågningsorgan udpeget af ministeren og uafhængig af grænse- og indvandringsagenturet og kontrahenten, som udarbejder en årlig rapport om den overordnede drift af centret. Repræsentanten for det uafhængige overvågningsorgan syntes at være stærkt utilfreds med centrets fysiske tilstand.

Delegationsmedlemmerne besøgte de fløje på centret, hvor de frihedsberøvede opholdt sig. På grund af det begrænsede antal personer, der fik lov til at komme ind, måtte en del af delegationen forblive i konferencerummet.

Der var et forholdsvis lille besøgslokale, som ikke tillod meget privatliv. Der var en stor gårdsplads og et lokale for forskellige trosretninger.
Der var ingen internetadgang, men mulighed for at få it-undervisning.
Indkvarteringsblokke: Der er tale om sovesale, som ikke tillader det store privatliv for de frihedsberøvede og kan øge spændingerne, når de sover dårligt. Der er fri adgang til disse områder om dagen.
Der var også isolationsceller på centret, og disse cellers tilstand var ringere end resten af centret og bragte de indsatte i en meget sårbar situation.

Brugen af hunde til bevogtning af området uden for centret bekymrer de frihedsberøvede meget, men der har været mange flugter, og det er grunden til, at der er indført afspærringer og en sikkerhedsrunde med hunde om natten.

Repræsentanterne for Refugee Council og det uafhængige overvågningsorgan talte med nogle af delegationens medlemmer, mens repræsentanten for grænse- og indvandringsagenturet og centrets leder var beskæftigede andetsteds. De talte langt mere åbent end i andre menneskers nærvær og gav udtryk for følgende bekymringer:

- Manglende uafhængig kontrol af klageprocedure (klager behandles reelt af grænse- og indvandringsagenturet og privat kontrahent - og meget ofte bliver der ikke fulgt op på dem).
- Manglende brug af tolkning (telefontjeneste meget dyr - 12 £).
- Manglende retlig repræsentation - navnlig i sager, der ikke behandles hurtigt.
- Mange tilfælde af flytninger af frihedsberøvede mellem centre uden hensyntagen til retlige aftaler eller aftaler om lægebesøg.
- Beslutningstagningen om, hvem der skal frihedsberøves, og hvem der ikke skal, synes vilkårlig - ofte baseret på antallet af ledige sengepladser.
- Tal og statistikker: Statistikker over varigheden af ophold er fjernet fra det statistiske register!
- Manglende tolkning ved interviews i mange tilfælde (i sager uden opsættende virkning) og manglende tolkning ved lægebesøg.
- Manglende statistiske oplysninger om tvister om alder. Ngo'er førte statistik - i 2005 - 241 sager, og 60 % mentes at være mindreårige - nu mere forudgående screening. Stadig tvister om alder på dette center.

Harmondsworth Immigration Removal Centre

Indledning

Harmondsworth blev åbnet i september 2001. Det var det største udsendelsescenter for indvandrere med plads til ca. 500 mennesker. Hver måned passerede ca. 2.000 mennesker gennem dets receptionsområde på alle tidspunkter af døgnet. De fleste var der kun i kort tid, men nogle kunne være der i månedsvis eller endog årevis[1].

I de senere år har centret været genstand for større uroligheder og et tilsyneladende selvforskyldt dødsfald. Det lukkede i midten af 2004 og genåbnede i oktober 2004.

To fløje er lukket permanent. De skal rives ned og erstattes af fløje, der er sikrede mod optøjer, svarende til fængsler i kategori B (høj sikkerhed). De genåbnes i 2009.

Harmondsworth var oprindeligt for familier og for enlige mænd og kvinder, men er i dag udelukkende for enlige, voksne mænd.
På grund af lukningen af dele af fløjene er kapaciteten nu 250 personer.

Centret drives af Kalyx (tidligere UK Detention Services), som er et datterselskab under Sodexho. Driftsaftalen blev indgået omkring 2003.

Anne Owers, overinspektør for fængselsvæsenet, udstedte en rapport om dette center i slutningen af 2006. Hun betegnede rapporten om Harmondsworth som den mest negative rapport, der nogensinde var udstedt om et udsendelsescenter for indvandrere.

Inspektørerne påpegede alvorlige problemer på det tidspunkt: Centret fungerede ikke tilfredsstillende i forhold til nogen af inspektoratets kriterier for sunde forhold under frihedsberøvelse.

Inspektørerne rapporterede, at over 60 % af de frihedsberøvede sagde, at de havde følt, at de

[1] Rapport om uanmeldt inspektion på Harmondsworth Immigration Removal Centre den 17.-21. juli 2006 udarbejdet af den britiske overinspektør for fængselsvæsenet.

ikke var i sikkerhed, at 44 % af de frihedsberøvede sagde, at de var blevet generet af personale, og de frihedsberøvede betegnede noget af vagtpersonalet som "aggressivt", "intimiderende" og "uhjælpsomt".

Ifølge ngo'er har en ny ledelse i sommeren 2006 indført en helt anden stil, og der er sket betydelige forbedringer til trods for urolighederne. Der skal gøres mere for at forbedre den organisatoriske kultur, men den overdrevne vægt på sikkerhed er ved at blive mindre.

De lægelige faciliteter er mere omfattende end i de fleste andre centre for frihedsberøvede, og frihedsberøvede med helbredsproblemer bliver ofte flyttet til Harmondsworth. Der er dog ingen rådgiver eller psykiater på stedet.

Der er for nylig blevet etableret en velfærdsgruppe med seks medarbejdere og betydelige ressourcer. Der er tydeligvis vilje til at varetage de frihedsberøvedes behov, de mest presserende velfærdsproblemer (f.eks. adgang til juridisk rådgivning til hurtig behandling af klagesager, indsamling af ejendele) henhører ikke under velfærdsgruppens ansvarsområde.

- 259 senge fordelt på to fløje - 154 hurtig procedure.
- Meget godt sundhedscenter - sultestrejkende sendes ofte dertil.
- Det uafhængige overvågningsorgan - problemer med manglende kontakt mellem indvandrerhold og frihedsberøvede.
- De fleste samtaler drejer sig om, hvorfor de er der, hvorfor de ikke kan løslades, og hvor længe de skal være der.
- Det uafhængige overvågningsorgan gennemførte for nylig en uges intensiv overvågning - forholdene er forbedret siden den sidste meget negative rapport (den britiske fængselsinspektion) i 2006.

LIBE-delegationens besøg

Besøget fandt sted fredag den 23. november 2007.
Delegationen blev underkastet en sikkerhedskontrol af 45 minutters varighed. Det var det eneste af de besøgte centre, hvor kontrollen var så streng.
Delegationsmedlemmerne mødte først Sandra Parnell, grænse- og indvandringsagenturets leder på Harmondsworth.
Alan Hollett redegjorde for forholdene på Harmondsworth og de øvrige centre for frihedsberøvede.
Delegationen mødte også medlemmer af det uafhængige overvågningsorgan.
Nogle af delegationsmedlemmerne foretog en rundgang på centret, hvor de bl.a. så en beboelsesenhed, undervisningslokalerne og et sportscenter.
De øvrige delegationsmedlemmer opholdt sig i konferencerummet imens.

De talte lidt med nogle frihedsberøvede.

Nogle af dem er "Dublin II-sager" - personer, der ankom til Det Forenede Kongerige gennem en anden EU-medlemsstat, og som venter på at blive sendt til den pågældende stat.

En af personerne var fra Liberia og sagde, at han havde været frihedsberøvet i seks måneder. En anden, som kom fra Vietnam, var i fængsel tidligere og havde været på centret i tre måneder. En tredje var fra Jamaica - han havde været på centret i 10 måneder og afventede en domstolsprøvelse. Andre var fra Sri Lanka, Aserbajdsjan, Pakistan og Irak. De frihedsberøvede klagede over frihedsberøvelsens varighed og over, at de ikke fik

tilstrækkelige oplysninger om, hvad der ville ske med dem. Centret var rent og velforsynet med ressourcer. Indvandrere, som kræver særlig lægehjælp, overføres til de lokale hospitaler.

MØDE MED STATSSEKRETÆREN FOR ASYL- OG MIGRATIONSSPØRGSMÅL, MEG HILLIER

Mødet med statssekretæren fandt sted den 23. november 2007 og varede i ca. 1 time.

Statssekretæren besvarede tålmodigt spørgsmål:

Som svar på et delegationsmedlems spørgsmål om, at der ikke var nogen maksimal varighed af frihedsberøvelse, og om den i visse tilfælde meget langvarige frihedsberøvelse, som ngo'er havde rapporteret om, sagde statssekretæren, at personerne nægter at rejse ud frivilligt, og at de nationale myndigheder ved at frihedsberøve disse personer ved, hvem de ulovlige indvandrere er. Hvad angår indvandrere uden identifikationspapirer, pas eller ID-kort, understregede statssekretæren, at de nationale myndigheder tilskynder personer uden identifikationspapirer til at kontakte deres ambassade og til at samarbejde for at fremskynde proceduren.

Endvidere drejede samtalen sig om forvaltningens afgørelser om asylansøgninger og klagesager. Statssekretæren svarede, at justitsministeriet har ansvaret, at der er en fuld retslig procedure, og at det er dommere, som er specialiserede i indvandrerspørgsmål, der behandler sagerne.

Medlemmerne bad om nærmere oplysninger om frihedsberøvelse af børn i frihedsberøvelsescentre med særlig henvisning til Yarl's Wood. De rejste også spørgsmålet om tidligere kriminelle, som blandes med frihedsberøvede indvandrere og asylansøgere på centrene, situationen vedrørende sundhedspleje, mental sundhed og internetadgang. Statssekretæren påpegede, at børnene er i sikkerhed, og at regeringen arbejder på at nedbringe antallet af frihedsberøvede børn. Statssekretæren forklarede endvidere, at der er fuld opmærksomhed på problemerne vedrørende mental sundhed og sundhedspleje. Hun sagde også, at man forsøger at forbedre internetadgangen på samtlige centre.

Et delegationsmedlem spurgte, hvorfor der er så mange flytninger af frihedsberøvede mellem de forskellige centre. Statssekretæren svarede, at det ikke er noget mål at flytte dem fra et center til et andet, men at det af og til er nødvendigt.

Dernæst blev der stillet et spørgsmål om de kriterier, der anvendes til at afgøre, om den hurtige procedure bør tages i anvendelse. Medlemmerne ville gerne vide, om der er en forbindelse med listen over sikre lande. De gav udtryk for bekymring over denne liste, fordi der kunne være uoverensstemmelser mellem deres liste over sikre lande og farlige lande, og de spurgte, hvordan disse uoverensstemmelser kunne undgås.

Statssekretæren påpegede, at det var vanskeligt at fastslå indvandrernes og asylansøgernes nationalitet. Forvaltningen følger et bestemt cirkulære fra ministeriet vedrørende listen over sikre lande. Desuden forklarede hun, at status for personer fra reelle konfliktområder, f.eks. iranere og afghanere, for øjeblikket bliver drøftet.

Ved mødets begyndelse anmodede medlemmerne om at få nogle eksempler på kontrakter mellem de offentlige myndigheder og de private virksomheder, der driver centrene for frihedsberøvede, og ligeledes om statistikker over frihedsberøvelsernes varighed. Statssekretæren lovede at fremsende de pågældende oplysninger til Europa-Parlamentets

delegation. Disse oplysninger og dokumenter er endnu ikke dukket op til trods for, at LIBE-udvalgets sekretariat har anmodet om dem gentagne gange.

HENSTILLINGER

1. Selv om forholdene på centrene generelt synes at være tilfredsstillende, bør frihedsberøvelse være en undtagelse og ikke den generelle regel. For den enkelte frihedsberøvede er det selve det at være frihedsberøvet og karakteren af de afgørelser, der har ført til frihedsberøvelsen, som har betydning.

2. Frihedsberøvelsens varighed bør være begrænset. Man må ikke glemme, at der blandt asylansøgerne er nogle, der har været igennem traumatiske oplevelser, som har fået dem til at søge asyl i EU.

3. Juridisk rådgivning og oplysninger fra frihedsberøvelsens iværksættelse bør være sikret.

4. Frihedsberøvelse af børn, også ledsagede børn, bør undgås. Alle sager, hvor børn skal være sammen med en af eller begge deres forældre, bør behandles særskilt. Hvis frihedsberøvelse alligevel er uundgåelig, bør den være så kortvarig som muligt. Børns velfærd og uddannelse er af største betydning.

5. Frihedsberøvelse af gravide kvinder bør forbydes.

6. Der bør findes et alternativ til frihedsberøvelse af familier.

7. Det bør sikres, at regler for sårbare personer anvendes i praksis.

8. Der skal være mulighed for lægelig, psykologisk og psykiatrisk behandling af frihedsberøvede.

9. Der er mange udenlandske tidligere fanger på centrene. Nogle af dem er simple kriminelle. Nogle er blot personer, som er domfældt for ulovlig indrejse eller for at være blevet længere i Det Forenede Kongerige, end de havde tilladelse til. De fleste af sidstnævnte har ingen dokumenter. Udenlandske tidligere fanger bør holdes adskilt fra de ulovlige indvandrere.

10. Det Forenede Kongerige bør gøre sig de største bestræbelser på at nedbringe antallet af flytninger fra et center til et andet inden for Det Forenede Kongerige, navnlig flytninger til Skotland fra Nordirland, hvor lovgivningen er anderledes. Dette påvirker opfølgningen på retlige og lægelige spørgsmål og øger risikoen for, at ejendele går tabt.

11. Ngo'ers besøg på centrene bør forbedres. Det gælder også under tilbagesendelsesforløbet.

12. Internetadgangen bør forbedres på alle centre.

13. Bekymring over automatiserede retsmøder (fjernmøder) og efterfølgende manglende mulighed for samtale med juridisk rådgiver.

14. Følgende praksis bør følges på samtlige centre for frihedsberøvede:
    - at der er uafhængige overvågningsorganer til stede
    - at der i centret er en støttefunktion og en juridisk rådgivningstjeneste (som f.eks. Refugee Council og Immigration Advisory Service i centret i Oakington)

- at der er flersproget information
- at der er faciliteter for forskellige trosretninger

15. Da den hurtige procedure synes at være meget hurtig, kan den føre til uretfærdige afgørelser. Proceduren bør revideres, så hurtigheden ikke sker på bekostning af rimelig og retfærdig behandling af de enkelte sager.

Annex 1

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

LIST OF PARTICIPANTS

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Martine ROURE – Head of delegation
Panayiotis DEMETRIOU – Rapporteur

Sarah LUDFORD
Jean LAMBERT

Philip BRADBOURN (hors quota)
Mary HONEYBALL (hors quota)
Geoffrey VAN ORDEN (hors quota)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Edoardo BOGGIO (assistant to Giusto CATANIA)
Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)
Eirini GEORGIOPOULOU (assistant to Panayiotis DEMETRIOU)
Alastair LITTLE (assistant to Philip BRADBOURN)
Rachel SHEPPARD (assistant to Jean LAMBERT)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Mercedes ALVARGONZALEZ (EPP-DE)
Adam ISAACS (EPP-DE)
Annie LEMARCHAL (PES)
Joëlle FISS (ALDE)
Cristine SIDENIUS (GREENS)
Chiara TAMBURINI (GUE)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE
Cristina RODRIGUES

STAFF OF THE EUROPEAN PARLIAMENT UK OFFICE

Dermot SCOTT

INTERPRETERS – EN and FR languages

K. TAYLOR (head of team)
S. BORDES
J. PEDUSSAUD

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Mobile phone: 0032 (0) 475 754.668
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

FINAL PROGRAMME

The purpose of the visit to UK is to ascertain directly the situation regarding the reception of asylum seekers and irregular migrants in UK, to check the implementation of Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.

This visit to UK follows similar delegations to Italy (Lampedusa), Spain (Ceuta and Melilla, Canary Islands), France (Paris), Malta, Greece (Samos and Athens) and Belgium.

Wednesday 21 November 2007

8:59	Eurostar train from Brussels to London
10:01	**Arrival in London** (Saint Pancras station)
10:01 – 11:00	**Travel by bus to the hotel and registration at the hotel** (NH Harrington Hall, Address: 5-25 Harrington Gardens, SW7 4JB London, Tel.: +44.20.73969696)
11:00 – 12:00	**Meeting with organisations and NGOs active in the field of asylum and immigration** (location: hotel NH Harrington Hall)

12:00 – 13:00 **Lunch** at the hotel

13:00 – 14:45 Travel by bus to the **immigration removal centre Yarl's Wood**[1] (Clapham)

14:45 – 17:00 **Visit of the centre**, discussion with the authorities

Yarl's Wood is a purpose-built immigration removal centre. Two blocks housed up to 900 detainees. One of the blocks opened in November 2001 but was closed following a disturbance and a fire in February 2002. The damaged block was razed. After extensive rebuilding, the second block opened in September 2003 with an initial capacity of 60. Capacity was expanded to 120 by August 2004, and to operational capacity of 405 by 2006. Since reopening it has become the main removal centre for women and families. [2]

17:00 – 19:00 Return travel by bus to hotel (NH Harrington Hall)

Free Dinner (suggestions for restaurants distributed to the delegation)

Night in London

Thursday 22 November 2007

8:00 – 10:00 Travel by bus to the **Oakington Immigration Reception Centre** (near Bedford)[3]

10:00 – 11:45 **Visit of the centre**, discussion with the authorities

The centre has been in operation since 2000. With an operational capacity of 300, the centre used to accommodate a mix of families, single males and single females. It was originally designed to accommodate people for maximum 10 days.
As the centre was due to close towards the end of 2006, it seems that there has been a reluctance to invest in facilities/services. However, it seems now that the functioning of the centre might be extended until June 2010. NGOs seem very concerned about the situation in this centre.
At present, it seems that only men are detained in the centre; appreciatively 40 % of them are Foreign National Prisoners (persons

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre
Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL
[2] Report on an unannounced short follow-up inspection of Yarl's Wood Immigration Removal Centre,13 – 16 February 2006 by HM Chief Inspector of Prisons
[3] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ

from other countries who have finished their time in prison and are about to be returned to their country) (situation on the 8th November 2007).

11:45 – 13:45 Bus to London

13:45 – 15:00 **Lunch** in London – **proposed restaurant: Atrium**, Four Millbank, London SW1P 3JA Tel 0044 20 72 33 00 32

15:15 – 16:15 **Meeting with the Minister** in charge with asylum and migration issues, **Meg HILLIER MP**

16:15 – 17:00 Return to the hotel (NH Harrington Hall)

Free evening

Night in London

Friday 23 November 2007

8:30 – 9:30 Travel by bus to the immigration removal **centre Harmondsworth**[1] (near Heathrow Airport)

9:30 – 11:00 **Visit of the centre,** discussion with the authorities

Harmondsworth opened in September 2001. It used to be the largest immigration removal centre, holding around 500 people. Around 2,000 people each month used to pass through its reception area, at all hours of the day and night. Most spent only a short time there; though some could spend months or even years there.

Over recent years, the centre has experienced a major disturbance, and an apparently self-inflicted death. It closed in mid-2004 and reopened in October 2004. Given the closure of part of the wings, the capacity is now of 250 people.

Originally holding families as well as single men and women, it seems that at the time of the inspection carried out by HM Chief Inspector of Prisons in July 2006 Harmondsworth held single male adults only.

Number held on 17 July 2006: 481
Operational capacity: 501[2]

[1] Harmonsworth Immigration Removal Centre
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB
[2] Report on an unannounced inspection of Harmondsworth Immigration Removal Centre 17–21 July 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

11:00 – 12:00:	Return travel by bus to London, to the EP Information Office
12:15 – 13:00	**Press conference** (location: the EP Information Office, 2 Queen Anne's Gate, London SW1H 9AA)
13:00 – 13:45	Bus to the hotel (NH Harrington Hall)

Free travel back

Possibilities for taking the Eurostar to Brussels:
14:32 (arrival in Brussels at 17:23), 16:05 pm, 16:55 pm, 18:32 pm, 19:35 pm

Annex 3

Organisations and NGOs
that were invited to the meeting which took place on the 21 November 2007, London

THE INDEPENDENT MONITORING BOARDS
ASSOCIATION OF VISITORS TO IMMIGRATION DETAINEES (AVID)
REFUGEE COUNCIL
IRR - INSTITUTE OF RACE RELATIONS
LIBERTY - ALSO KNOWN AS THE NATIONAL COUNCIL FOR CIVIL LIBERTIES
JESUIT REFUGEE SERVICE UK
NORTHERN IRELAND HUMAN RIGHTS COMMISSION
NATIONAL COALITION OF ANTI-DEPORTATION CAMPAIGNS
GROUP LONDON NO BORDERS
LONDON DETAINEE SUPPORT GROUP (LDSG)
BLACK WOMEN'S RACE ACTION PROJECT AND ALL AFRICA WOMEN'S GROUP

ORGANISATIONS SPECIALISED IN SPECIFIC CENTRES

YARL'S WOOD BEFRIENDERS
ASYLUM WELCOME (IRC Campfield House)
OAKINGTON FRIENDS VISITING GROUP
DOVER DETAINEE VISITING GROUP
HASLAR VISITORS GROUP

NGOS DEALING WITH LEGAL REPRESENTATION OF DETAINEES

BAIL CIRCLE
BAIL FOR IMMIGRATION DETAINEES (BID)
DETENTION ADVISORY SERVICE (DAS)
IMMIGRATION LAW PRACTITIONERS ASSOCIATION (ILPA)
REFUGEE LEGAL CENTRE (RLC)

ORGANISATION SPECIALISED IN MEDICAL MATTERS

MEDICAL JUSTICE NETWORK

ORGANISATIONS IN BRUSSELS

EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES (ECRE)
INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR MIGRATION (IOM)
AMNESTY INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS WATCH (HRW)
FEDERATION INTERNATIONALE DES DROITS DE L'HOMME (FIDH)

Annex 4

The following countries are NSA designated states

NSA Countries from 1 April 2003

 Albania(ALB)

 Jamaica (JAM)

 The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM)

 Moldova (MDA)

 Serbia (SRB) including Kosovo (KOS)

 Bolivia (BOL)

 Brazil (BRA)

 Ecuador (ECU)

 Ukraine (UKR)

NSA Countries from 1 April 2003

 India (IND)

NSA Countries from 2 December 2005

 Mongolia (MNG)

 Ghana (GHA) Males only

 Nigeria (NGA) Males only

Sri Lanka (LKA) was removed from the designated list on 13 December 2006. Decisions made may still be certified on a case by case basis but should not be certified with reference to art. 94(3). This also applies to Bangladesh (BGD) which was removed from the de-signated list on 22 April 2005.

Bulgaria (BGR) and Romania (ROM) became part of the EU and were removed from the designated list with effect from 1 January 2007

NSA Countries from 28 July 2007

 Bosnia Herzegovina (BIH)

 Gambia (GMB) Males only

 Kenya (KEN)

 Liberia (LBR) Males only

 Malawi (MWI) Males only

 Mali (MLI) Males only

 Mauritius (MUS)

 Montenegro (MNE)

 Peru (PER)

 Sierra Leone (SLE) Males only

You should also refer to the Fast Track Suitability List for further clarification

Consideration of the asylum and/or human rights claim made by an individual entitled to reside in one of the above countries must only be made by NSA trained Case Owners and accredited Senior Caseworkers.
A claim from any nationality may be certified on a case by base basis.
Please refer to the Asylum Instruction on Certification under Section 94 for further details